

Nevezhetnénk a Dél-Dunántúl legmagyarabb folyójának, hiszen magyar területen Szalafő mellett ered, és a későbbiekben sem lépi át az országhatárt: Fenékpusztá közelében torkollik a Balaton délnyugati medencéjébe. Útja során a kis patakból a mellékvizek takaros kis folyót dagasztanak a majd 140 kilométer alatt. Zalaegerszezen és a Kis-Balatonon is átfolyik még színesebbé téve ezzel arculatát. A csendesen szaladó folyóból kiadós esők után azonban félelmetesen áradó víz válik. Zalaegerszeget elhagyva lassankén medre kiszélesedik egy kis folyócska tárul elénk. A kép szinte megegyezik a felsőbb szakaszéval, csak itt már minden nagyobb: a visszaforgók, a gyökeres, szakadt, vagy alámosott partok, vagy akár az öblök is. A folyó dél felé fordulva a kis szintesés miatt csatorna jellege mutat, majd ismét keletnek kanyarodva tovább lassul. Itt már a Kis-Balaton hatása érződik, melyen átkanyarogva ismét folyó képét mutatja a Zala. Lassan áramló széles, mély vize egy duzzasztó műnek köszönhetően oxigénben dúsul, így jut a Balatonba.

